Выходить у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и гр. кат. святъ) о 5-ой годинѣ по полудни.

Администрація пôдъ ч. 8 улиця Чарнецкого.

Редакція ул. Францѣсканьска ч. 10, дверѣ 10.

Письма приймають ся лишь франкованѣ.

Рекламаціи неопечатанѣ вôльнѣ вôдъ порта. Рукописи не звертають ся.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додатокъ до „Ґазеты Львôвской“.

Предплата у Львовѣ въ Администраціи „Ґазеты Львôвской“ и въ ц. к. Староствахъ на провинціи:
на цѣлый рôкъ 2 зр. 40 к.
на пôвъ року . 1 зр. 20 к.
на чверть року . 60 к.
мѣсячно . . . . 20 к.
Поединоке число 1 кр.

Зъ почтовою пересылкою:
на цѣлый рôкъ 5 зр. 40 к.
на пôвъ року 2 зр. 70 к.
на чверть року 1 зр. 35 к.
мѣсячно . . . . 45 к.
Поодиноке число 3 кр.

Ч. 95. | Нинѣ: Завтра: | гр. к. 9. мученик. † Якова | рим. к. Мамерта Панкрат. | Середа 29 цвѣтня (11 мая) 1892. | Вехôдъ сонця 4 г. 29 м.; заходъ 7 г. 25 м. Баром. 762 терм. + 18·4° + 11·0°. | Рôкъ II.

Ще про заговôръ въ Рущуку.

Выкрытый недавно властями болгарскими въ Рущуку заговôръ кидае яскраве свѣтло на політичнѣ вôдносины на балканьскôмъ пôвостровѣ и показуе наглядно, що тамъ не такъ скоро прийде до спокою такого, якій бы бувъ пожаданый для цѣлои Европы. О заговорѣ тôмъ стали теперь звѣстнѣ деякѣ новѣ факты и о нихъ розписуе ся широко вся праса европейска. Не вôдъ рѣчи отже буде, коли подамо тутъ, що пише N. fr. Presse о тôмъ заговорѣ.

Внѣшный спокôй и порядокъ — каже згадана ґазета — не парушеный вправдѣ нѣгде на Вeходѣ, а всежь таки не можна сказати, щобы тамошне положене было вдоволяюче. Вôдъ коли болгарскій аґентъ дипльоматичный въ Константинополи, дръ Вулковичь, ставъ ся жертвою пôдготовленого болгарскими еміґрантами а доверщеного наймлеными розбишаками убійства, проявились ознаки, котрѣ кажуть догадувати ся якогось глубоко сягаючого заколоту. Безсильность Порты тому винована, що головнѣ виновники убійства Вулковича могли утечи до Одесы, а теперь жиють тамъ весело зъ ласки россійского благотворительного комітету. То однакожь мусѣло заразъ вôдбити ся на Туреччинѣ, бо показало ся, що панславістична пропаґанда грозить не лишь пôдданому князеви въ Софіи, але й самôму верховному монарсѣ, султанови въ Константинополи. Болгарскôй и румуньскôй поліціи удало ся выкрыти широко розгалуженый заговôръ, зверненый не лишь противъ правительства въ Софіи, але навѣть противъ самого султана.

Въ Рущуку и Ґалацу выкрыто склады бомбъ и сконфіскованo компромітуючѣ письма та арештовано кôлькохъ заговôрникôвъ — Болгаръ и Вôрменъ. Слѣды заговору довели ажь до Одесы, а коли бы ще були якîсь сумнѣвы, чіи руки все то пôдготовлювали, то усуне ихъ оголошене письма, яке знайдено мѣжь паперами у Вôрменина Маґарджа Тутунджіяна. Письмо то писавъ якійсь Вагамъ Мирканіямъ зъ Одесы дня 22 цвѣтня 1891 р. до Тутунджіяна въ Рофіи, а зъ него выходить, що революційна пропаґанда для освобожденя Вôрменіѣ зъ пôдъ турецкого панованя, поступае рука объ руку зъ интриґами Россіѣ противъ теперѣшного порядку въ Болгаріи. Въ письмѣ тôмъ каже ся, що „вôрменьске товариство Гайлаґанъ зобовязало ся супротивъ Россіѣ, що Вôрмене въ Софіи будуть дѣлати противъ Болгаръ“. Въ нагороду за то обѣцяно имъ „зъ ласки царя“ освобожене ихъ народу. Видко зъ того отже, що вôрменьска аґітація въ турецкôй Вôрменіи знаходить пôдпомогу не лишь у россійскихъ благотворительныхъ комітетôвъ, але навѣть и у самого царя.

Такъ отже мае россійска пропаґанда два зелѣза въ огни: въ Европѣ Болгарію, въ Азіи Вôрменію. Теперь чей побачить и Туреччина, куды то доведе то, що она доси все терпѣла, що дѣяло ся въ очахъ турецкои поліціѣ; теперь чей въ палатѣ въ Илдизъ-кіоску и въ высокôй Портѣ будуть скорше готовѣ сповнити бодай жаданя Болгаръ та повыдалюють всѣхъ болгарскихъ еміґрантôвъ зъ тыхъ сторôнъ турецкои державы, що припирають до княжества болгарского. Тѣ выдаленя мусѣли бы однакожь переводити ся совѣстнѣйше, якъ то н. пр. було зъ Ризовомъ въ Сербіи, де вôнъ ще доси перебувае спокôйно въ Кладовѣ. А позаякъ есть певна рѣчь, що Ризовъ могъ бы спокôйно переѣхати на кораблі Ґаґариньского товариства до Одесы, то можна собѣ той фактъ, що вôнъ оденъ зъ виновникôвъ убійства Вулковича, ще доси не выѣхавъ, лишь тымъ пояснити, що россійско-болгарска партія революційна хоче конче мати й въ Сербіи пôдъ рукою зручного и зухвалого аґітатора.

Справа Ризова есть якъ разъ ознакою невôдрадного положеня на балканьскôмъ пôвостровѣ и знакомъ, що Россія старае ся всякими силами, щобы не допустити на Балканѣ до консолідаціѣ и спокôйного розвою вôдносинъ. Хочь знеохочене Болгаръ въ видутыхъ заходôвъ есть понятне, то всежь таки дають ихъ многіи доказы політичнои зрѣлости и розваги надѣю, що они й се перебудуть и не допустять ся нѣчого такого, що могло бы стати ся небезпечнымъ не лишь для европейского мира але и для дальшого розвою ихъ державы.

Вôдозва.

Комітетъ Основателѣвъ Товариства обезпеченъ „Днѣстеръ“ пригадуе, що речинець до уконституованя Товариства вже недалекій, бо найдальше до дня 30 н. ст. червня с. р. Товариство мусить бути вже уконституоване, а вже найдальше дня 20 лат. червня с. р. Комітетъ мусить ся выказати передъ

Гіпнотизмъ.

(Дальше.)

Почавши вôдъ Месмера ажь до Фаріѣ думали всѣ, що займали ся розслѣдами якоись новои силы въ чоловѣцѣ, що нею есть сила маґнетична, котру пôсля Месмера называно звѣрячимъ маґнетизмомъ. Першій Фарія бувъ противный тому и вôнъ шукавъ тои силы въ умѣ чоловѣка. На него однакожь, якъ вже було сказано, не звертавъ нѣхто уваги. Ажь ось знайшовъ ся чоловѣкъ, котрый независимо вôдъ своихъ попередникôвъ посунувъ нову науку зновъ о оденъ крокъ напередъ. Тымъ чоловѣкомъ бувъ анґлійскій лѣкарь Брайдъ.

Брайдъ бувъ здôбнымъ и загально поважанымъ лѣкаремъ въ Менчестерѣ, де особливо вславивъ ся бувъ хірурґічными операціями. Бувъ то не лишь чоловѣкъ свѣтлый, але также въ своихъ поглядахъ дуже розважный и обективный. Въ 1841 р. заѣхавъ бувъ до Менчестеру французкій маґнетизиръ Ляфонтенъ, внукъ славного французского байкаря, и дававъ тамъ маґнетичнѣ представленя. значить ся маґнетизувавъ людей. На однôмъ зъ такихъ представленъ бувъ помѣжь иншими лѣкарями также и Брайдъ; але коли другѣ лѣкарѣ кепкували собѣ и смѣяли ся зъ Ляфонтона, Брайдъ судивъ розважно и прийшовъ до переконаня, що въ тыхъ зъявищахъ, якѣ выкликуе Ляфонтенъ въ декотрыхъ людехъ есть щось правды. Вôнъ бувъ однакожь тои гадки, що то не може бути, щобы оденъ чоловѣкъ на другого, значить ся, маґнетизиръ на маґнетизваного, мавъ такій вплывъ, абы выкликувавъ въ нѣмъ тѣ зъявища. Зачавъ отже самъ слѣдити за ихъ причинами. А якъ вôнъ поступавъ осторожно и розважно, най послужить слѣдуючій примѣръ.

Брайдъ довѣдавъ ся, що въ Менчестерѣ есть якась жѣнка такъ чутлива, що она чуе хочь бы навѣть зъ далека, якъ выходить сила зъ маґнесу, и може черезъ то вôднайти маґнесъ, хочь бы вôнъ и де бувъ схованый. Вôнъ пôшовъ отже до тои жѣнки и робивъ зъ нею досвѣды въ очахъ еѣ чоловѣка. Але передъ тымъ ще взявъ вôнъ зъ собою въ кишени спорый маґнесъ а не говоривъ о тôмъ нѣчого. Прийшовъ отже и зачалась проба. Жѣнцѣ казали выйти, а чоловѣкъ еѣ зъ Брайдомъ взяли якійсь маґнесъ, що бувъ дома, и сховали его, повѣсили десь потайкомъ на стѣнѣ и вôдтакъ закликали жѣнку до хаты та казали ѣй шукати. Жѣнка почала непевно ходити по комнатѣ а чоловѣкъ все щось до неи говоривъ; коли жь она пôдходила близько маґнесу, то чоловѣкъ мимо волѣ, изъ великого роздразненя замовкавъ. Брайдъ змѣркувавъ отже, що жѣнка и чоловѣкъ грають нѣбы въ „хованку“. Тымъ способомъ довѣвъ чоловѣкъ жѣнку ажь до маґнесу и она его дѣйстно вôднайшла. Тогды выймивъ Брайдъ свôй маґнесъ зъ кишенѣ, котрый бувъ два разы такъ великій, якъ тамтой и показавъ жѣнцѣ. Колибъ она була дѣйстно такъ чутлива на силу маґнетичну, якъ то она говорила и еѣ чоловѣкъ, то мусѣла бы була певно вôднайти сей бôльшій маґнесъ въ Брайдовôй кешени, бо она сидѣла довшій часъ коло Брайда и переходила кôлька разôвъ коло него, отже мусѣла бы була конче почути его силу.

Брайтъ переконавъ ся отже, що не сила маґнетична дѣлае на чоловѣка, але есть щось иншого а то „щось“ постановивъ вôнъ собѣ выкрыти. Яко быстроумный спостерѣгатель доглянувъ вôнъ, що всѣ особы, котрыхъ маґнетизиръ маґнетизувавъ, доставали нѣбы якійсь корчь въ очахъ. Того не доглянувъ бувъ анѣ самъ маґнетизиръ, анѣ тѣ особы, котрѣ давали ся маґнетизувати. Вôнъ ставъ отже слѣдити за причинами сего зъявища и робивъ самъ досвѣды. Вôнъ посадивъ своего слугу передъ порожну фляшинку и сказавъ, що тутъ розходить ся о якусь хемічну пробу, та казавъ ему дивити ся на самъ кôнчикъ шийки вôдъ фляшинки и уважати, коли зъ неи выбѣжить огникъ; лишь нехай сидить тихо и не рушить ся. Слуга посидѣвъ такъ кôлька хвиль и заснувъ. Брайдъ пробовавъ то само зъ слугою другій и третій разъ наказуючи ему строго, щобы не задрѣмавъ, але слуга за кождый разъ здрѣмавъ ся. Зъ дальшихъ пробъ, якѣ Брайдъ робивъ, прийшовъ вôнъ на ту гадку, що той сонъ, якій вôнъ выкликувавъ штучно въ деякихъ людехъ, есть зовсѣмъ иншій, якъ сонъ звычайный, и

правительствомъ основнымъ капіталомъ 50.000 зр.; проте вплата капіталу конче наступити мусить въ першôй половинѣ червня 1892 р. Длятого Комітетъ взыває почтенныхъ Родимцѣвъ, щобы зъ приступленемъ до Товариства и вплатою удѣлôвъ поспѣшали, щобы найпôзнѣйше на день 29 лат. червня б. р., могли бути скликанѝ загальнѝ зборы въ цѣли уконституованя и выбору Рады надзираючои, въ котрои руки Комітетъ зложить цѣле дѣловодство.

Супротивъ всѣлякихъ вѣстей, свѣдомо чи несвѣдомо розсѣваныхъ, Комітетъ ще разъ заявляє, що Товариство „Днѣстеръ" не єсть товариствомъ партійнымъ, лишь мае служити цѣлому народови рускому въ Галичинѣ и на Буковинѣ, щобы грôшь єго, котрый розходить ся по рôжныхъ заграничныхъ товариствахъ, зôстававъ у себе дома и обертавъ ся въ користь самыхъ же Русинôвъ. Партійнымъ єго робить тѝ, що кидають на се Товариство, ще лишь завязуюче ся, пôдозрѣнє, будять недовѣрє и вôдъ участи въ нѣмъ людей вôдвертають, бо зарядъ Товариства буде въ рукахъ тыхъ, котрѝ до него приступлять, а приступъ єсть всѣмъ отвертый.

Длятогожъ взываємъ всѣхъ Русинôвъ безъ рôжницѣ партій до приступленя въ члены до того товариства, щобы не спавъ соромъ на нарôдъ рускій, що не бувъ въ можности та не зъумѣвъ покористувати ся концесією по только лѣтахъ зъ тяжкимъ трудомъ осягненою. Єсли теперь зъ рукъ выпустимо ту концесію, то многѝ лѣта проминуть и мы до другои не прийдемо.

Тяжко вôдчуває ся у насъ партійный роздоръ, и всѣ добре мыслячѝ а народови добра бажаючѝ патріоты жалѣють надъ нимъ и радѝ бы найти способъ примиреня партій. Тожь, коли на поли політики и літературы наступило у насъ розъєднанє, то лишилось намъ еще поле економічне, на котрôмъ всѣ спôльно для добра народу працювати можемо. Такимъ отже полемъ являє ся товариство „Днѣстеръ" и до него запрашаємо всѣхъ Русинôвъ.

Пôдъ конець повѣдомляємъ, що єсли бы хто ще до сего часу не отримавъ статуты „Днѣстра", то на жаданє кождого часу тоѝже вышле ся. Всякѝ информаціи подають пôдписанѝ члены Комітету и єго канцелярія, помѣщена при улици Сикстуской ч. 38 въ партерѣ. Заименованыхъ же мужѣвъ довѣря просимо, щобы на нашѝ письма чимъ скорше вôдповѣли.

Всякѝ письма и посылки просимо присылати пôдъ адресою: „Днѣстеръ" у Львовѣ. — Удѣлы найлѣпше пересылати за посредствомъ почтовои щаднинѣ чеками, котрыхъ комітетъ доставить, и тогдѣ не треба почты оплачувати.

У Львовѣ 6 н. ст. мая 1892.

Т. Бережницкій, дръ Ст. Федакъ, В. Нагорный, дръ Д. Савчакъ, А. Тороньскій.

Перегляд политичный.

Зъ Вѣдня доносять, що предсѣдателѣ клюбôвъ парляментарныхъ думають въ той способъ уложити проґраму роботъ парляментарныхъ, щобы нарады надъ предложенями валютовыми могли закôнчити ся вже дня 20 червня а сесія парляментарна могла бы тогды бути закрыта найдальше въ послѣднихъ дняхъ червня. Зачувати такожь, що проєкты валютовѝ будуть предложенѝ ажь въ суботу.

Послѣ Budap. Corr. домагавъ ся міністеръ войны на спôльной конференціи міністрôвъ у Вѣдни лишь малого пôдвысшеня буджету военного а то на пôдвысшенє кадръ. Пôдвысшене то мае выносити 4 міліоны. Оба міністры фінансôвъ стоять на тôмъ становищи, що то пôдвысшене може наступити лишь въ обохъ прелімінаря безъ недобору.

Угорскій міністеръ комунікацій Барош померъ вчера. Бувъ то вельми здôбный и незвычайного характеру чоловѣкъ, тожь смерть єго выкликала загальный жаль. Яко бѣдный студентъ прийшовъ вôнъ до Будапешту и тутъ учивъ ся права на университетѣ а рôвночасно зарабляв собѣ на хлѣбъ писаркою въ маґістратѣ. Покôйникъ живъ дуже скромно, працювавъ вôдъ 6 рано до пôвночи, а нѣколи не бравъ урльопу анѣ дієтъ за подорожѣ. Маєтку не полишивъ нѣякого.

Зъ Варшавы и Кієва доходять вѣсти о якихсь численныхъ арештованяхъ. Въ Варшавѣ арештевано богато молодыхъ людей безъ всякого попередного дохоладженя судового а зъ россійскои стороны говорять, що то було конче потреба, бо проявилась аґітація якоись политичного союза. За що арештують въ Кієвѣ, ще менше можна знати, але оскôлько доси зачувати, то власти тамошнѝ мали власти на слѣдъ якихсь шпеґунôвъ, що мають повѣдомляти заграницю о рухахъ войсковыхъ и плянахъ военныхъ въ Россіи.

Вѣсть о приѣздѣ царя до Берлина удержуєсь упорно. У Вѣдни не приписують ѐй великого значѣня и уважають лишь за звычайный актъ куртоазіѣ. Въ петербургскихъ кругахъ дворскихъ сподѣвають ся, що въ наслѣдокъ сеи подорожи настане зближенє двора россійского до нѣмецкого. Чи настане яке зближенє и въ вôдносинахъ политичныхъ, то покаже будучнôсть.

Причину недуги міністра Вышнеградского приписують теперь острому єго конфліктови зъ міністромъ справъ внутрѣшныхъ Дурновомъ. Вышнеградскій предложивъ бувъ плянъ новои позички, а Дурново тому рѣшучо протививъ ся, що Вышнеградского такъ розлютила, що коли вôнъ вышовъ зъ рады міністрôвъ, дôставъ атаку апоплектичного.

Доповняючѝ выборы до радъ муніціпальныхъ въ Франціи выпали въ користь републики. Головнѝ мѣста выбрали самыхъ републиканôвъ, а по иншихъ мають републикане перевагу. Зъ арештованыхъ передъ 1 мая анархістôвъ выпущено вже 43 на волю.

Новинки.

Львôвъ дня 10 Мая.

— **Громадѣ Пôднѣстряны**, въ повѣтѣ бобрецкôмъ, удѣливъ Є. Вел. Цѣсарь для тамошного гр. кат. комітету на внутрѣшне уладжене церкви 100 зр. запомоги.

— **Именованя.** Є. Величество Цѣсарь именувавъ посѣдаючого титулъ и характеръ радника Двору, радника Намѣстництва ґр Володимира Лося радникомъ Двору въ Намѣстництвѣ у Львовѣ; призволивъ перейти референтови для справъ адміністраційныхъ и економічныхъ въ галицкôй школьнôй Радѣ краєвôй, радникови Намѣстництва Иванови Гільдови, до политично-адміністраційнои службы въ галицкôмъ Намѣстництвѣ и надавъ єму при тôй нагодѣ титулъ и характеръ радника Двору въ увôльненємъ вôдъ таксы. — Панъ міністеръ просвѣты именувавъ сталого управителя 2-клясовои школы народнои въ Крешовичахъ, Стефана Залеского, учителемъ вправъ ц. к. семінаріѣ учительскои мужескои въ Краковѣ; — Панъ Намѣстникъ именувавъ ц. к. лѣкарѣвъ повѣтовыхъ II-ои клясы: дра Ант. Петрицкого въ Бржеску, дра Ант. Броньовского въ Сокали, якъ такожъ концепіста санітарного дра Здислава Ляховича у Львовѣ ц. к. лѣкарями повѣтовыми I. клясы; асистентôвъ санітарныхъ: дра Щасного Наєдля въ Коросвѣ, дра Іос. Ковнацкого въ Вѣличцѣ, дра Алоисія Левло въ Ниську лѣкарями повѣтовыми II-клясы, а асистента санітарного, дра Льва Розенбуша у Львовѣ ц. к. концепістомъ санітарнымъ; вкôнци цѣс. и кор. лѣкаря полкового при 13 полку пѣх. дра Іос. Петерса, ц.

що вôнъ не приходить зъ якоись силы електричнои, лишь причиною єго єсть якась змѣна въ нервахъ чоловѣка выклѝкана въ єго пробахъ утомою очей и напруженємъ уваги. Той станъ чоловѣка, въ котрый вôнъ западає въ наслѣдокъ якихсь змѣнъ въ нервахъ, назвавъ Брайтъ „гіпнотизмомъ", вôдъ грецкого слова „гипносъ", що значить сонъ. Вôдъ Брайта отже починає ся нова доба для науки о якôйсь тайнôй силѣ въ чоловѣцѣ.

Значѣнє и повага Брайта стались причиною, що єго слѣдами пôйшло богато ученыхъ и почали, розумѣє ся, кождый на свôй ладъ, робити дальшѝ досвѣды и такъ вытворились въ новôй науцѣ всѣлякѝ напрямы. Передовсѣмъ треба зазначити, що науку Месмера о звѣрячôмъ маґнетизмѣ ще до нинѣ не вôдкинено. Одна часть ученыхъ все ще єѣ придержуєсь, хочь й не вôдкидає гіпнотизму. Та часть ученыхъ каже, що пôдъ звѣрячимъ маґнетизмомъ треба розумѣти той вплывъ, якій мае здоровый и сильный чоловѣкъ на недужого и слабшого, а гіпнотизмъ то єсть той станъ, якій настає въ чоловѣцѣ въ наслѣдокъ утомы и напруженя уваги, а въ котрый можуть западати лишь люде до того успособленѝ.

По Брайтѣ взялись до розслѣдôвъ на поли новои науки такѝ ученѝ, якъ дръ Лієболь въ Нансі, въ Франціи, проф. Шарко въ Парижи, Ріше, Праєръ, Гайденгайнъ, Бавнісъ, Форель, Крафтъ-Ебінґъ и богато другихъ, и довели до того знаня, яке маємо нинѣ о гіпнотизмѣ.

Передовсѣмъ заслуживъ ся для новои науки дръ Лієболь, основатель такъ званои нантейском школы гіпнотизму. Лієболь бувъ зъ разу сѣльскимъ лѣкаремъ, але опôсля перенѣсъ ся до мѣста Нантъ и тутъ почавъ робити основнѝ студіи надъ гіпнотизмомъ. Лієболь, а опôсля и єго ученики стали доказувати, що не лишь людей недужихъ можна довести до стану гіпнотичного, але й здоровыхъ, а до того не потреба анѣ напружувати ихъ очей, анѣ взагалѣ що небудь зъ ними робити, а досыть лишь вмавляти въ нихъ, досыть приказати чоловѣкови, абы вôнъ заснувъ, а вôнъ заспе. Де не поможе вмовлене (суґґестія), тамъ треба ужити „самовмовленя" (автосуґґестіѣ), бо прецѣ навѣть въ такôмъ случаю, коли чоловѣка загіпнотизуєсь такимъ способомъ, якъ то робивъ Брайтъ, то лишь длятого засыпляє, що той чоловѣкъ самъ въ себе вмовить, що такъ мусить бути.

Пôдъ проводомъ професора Шарко, утворила ся вôдъ 1878 р. въ Парижи друга французка школа гіпнотична. Приклонники сеи школы суть того погляду, що гіпнотичный станъ можна выкликувати лишь у людей, въ якій небудь способъ недужаючихъ на нервы. Пôсля ихъ погляду можуть маґнесъ, металѣ и фізичне дѣланє выкликувати у людей станъ гіпнотичный, въ котрôмъ розрôзняють они три виды: летарґъ, каталепсію и сомнамбулізмъ.

Наконець трета школа, котра найбôльше приклонникôвъ мае въ Нѣмеччинѣ, зближає ся найбôльше до науки Брайта.

Єсть однакожь богато ученыхъ, котрѝ хочь въ засадѣ придержують ся повысшихъ трохъ напрямôвъ, припускають такожь, що и сила маґнетична, сила самого маґнесу, мае якійсь вплывъ на чоловѣка. Прецѣ всѣ люде — такъ кажуть они — стоять пôдъ вплывомъ одного величезного маґнесу, котрымъ єсть наша земля, а та сила маґнетична даєсь и имъ почувати. Про вплывъ маґнесу на чоловѣка знали люде вже давно, але до нинѣ не могли єго ще точно розслѣдити. Въ новѣйшихъ часахъ робивъ италійскій лѣкарь Маджорані розслѣды надъ лѣчебною силою маґнесу, а у Вѣдни вѣвъ ихъ дальше проф. Бенедіктъ. Минувшого року робивъ проф. Бенедіктъ на вѣденьской поліклиницѣ такѝ пробы въ маґнесомъ: Въ двохъ великихъ шафахъ сховано два величезнѝ маґнесы загненѝ въ видѣ пôдковы. Опôсля введено до салѣ одну недужу женщину. Була то елеґантна дама зъ лицемъ, яке стрѣчає ся хиба лишь у людей знаменитыхъ и дуже здôбныхъ або у людей що перебули тяжку слабôсть. Дама та була дѣйстно недужа на нервы и лѣчила ся вже всѣмъ лѣтъ у всѣлякихъ лѣкарѣвъ. При помочи курацїѣ маґнесовои полекшало ѐй було однакожь дуже значно. Скоро лишь надôйшла до шафы, въ котрôй бувъ маґнесъ, такъ и заразъ дôстала була такого нервового дрожаня на цѣлôмъ тѣлѣ, якъ дôставала давнѣйше, вôдъ котрого теперь майже була вылѣчила ся тымъ самымъ маґнесомъ. Друга недужа жѣнка котра вылѣчила ся була вôдъ нервового плачу, дôстала єго знову, коли зблизи-

и к. лѣкаря полкового при 57 полку пѣх. дра Іос. Фрідберґа, якъ также лѣкарѣвъ самостôйно практикуючихъ, дра Игн. Янушкевича и дра Володим. Щепаньского ц. к. асистентами санітарными, призначуючи дра Петерса до службы при староствѣ въ Долинѣ, дра Фрідберґа до службы при староствѣ въ Яслѣ, дра Янушкевича до службы при староствѣ въ Пильзнѣ и дра Щепаньского до службы при староствѣ въ Ряшевѣ.

— **Перенесеня.** Панъ Намѣстникъ перенѣсъ ц. к. лѣкарѣвъ повѣтовыхъ дра Адама Криштадовича зъ Долины до Жовквы, дра Альфреда Берґріна зъ Жовквы до Хшанова, а ц. к. асистентôвъ санітарныхъ дра Брон. Варжицкого зъ Золочева до Мелѣца и дра Валерія Момидловского зô Львова до Тарнобржеґа.

— **Преосв. еп. Юліянъ Куиловскій** выѣде, якъ зачувати, дня 16 (28) мая на канонічну візитацію снятиньского деканата и заѣде насампередъ до Завалля, а звôдси буде по черзѣ объѣзджати слѣдуючі мѣсцевости: Залуче, Княже, Тучапы, Попельники, Джурôвъ, Новосѣлцѣ, Рожнôвъ, Тростянець, Рудники, Видиѣвъ, Карлôвъ, Снятынъ, Стецева, Русôвъ, Будилôвъ, Устє надъ Прутомъ, Белелуя, Задубрôвцѣ, Ганкôвцѣ, Вовчкôвцѣ и Олешкôвъ.

— **Огнѣ.** Въ Скородинцяхъ повѣта чортковского выбухнувъ дня 2 с. м. около 11-ои год. передъ полуднемъ огонь въ домѣ одного господаря черезъ неосторожность господинѣ, котра пôдкурювала корову въ хлѣвѣ, и въ одной годинѣ при великой бури знищивъ до тла 56 господарствъ, а 70 родинъ зôстало ся безъ кута, хлѣба, одежи и бѣля, бо нѣхто нѣчого не мôгъ уратувати. Зъ першою помочію прибули погорѣльцямъ Вôл. панѣ Цѣлецка, властителька Бычковець, и Всч. о. Лукашевичь, парохъ Бычковець; они щиро заняли ся долею нещасливыхъ. — Про огонь въ Ушни коло Сасова доносять ще такъ: Дня 4 с. м. занялось о 2 год. по полудни у жида Йоська и заразъ згорѣла ще й друга хата Мошка Барера. Огонь перекинувъ ся вôдтакъ на хату господаря Пикульского и вôдтакъ обнимавъ вже одну хату по другой, оденъ будынокъ по другôмъ. До 6-ои годины вечеромъ згорѣло до 100 будынкôвъ и 32 родинъ осталось безъ стрѣхи. Причины огню не знати. До „Дѣла" доносять, що вже по угашеню огню зловлено якогось фельдфебля, що пачкою сѣрникôвъ хотѣвъ пôдпалити хату, але справа ся ще не выяснена, бо єсть то имовѣрно збожеволѣлый девертиръ. Найсумнѣйше то, що самі ушняньскі господарѣ не то що стояли при огни зъ заложеными руками и не ратували своихъ сусѣдôвъ, але ще и спиняли ратунокъ посторонныхъ людей, бо не хотѣли давати нѣ коновокъ на воду, нѣ коней до сикавки або бочокъ. Дехто зъ подальшихъ господарѣвъ стоявъ на своѣй хатѣ та поливавъ єѣ водою, а другі дивили ся на огонь. Головну помôчь давали лишь мѣщане та интеліґенція изъ Сасова и зъ Каменя. Прибули также двѣ сикавки зъ фабрики п. Вайса зъ Сасова и одна зъ Бѣлого каменя. — Про огонь въ Радивиловѣ за Бродами въ Россіи доносять теперь, що тамъ выгорѣло до тла 45 домôвъ. Помочи не було нѣзвôдки. Згорѣла мѣжь иншими також божниця жидовска будынокъ, въ котрôмъ мѣстила ся поліція. Огонь пôшовъ зъ того, що въ саме полудне якась жидôвка Ґонтарка наставляла самоваръ и наложила до него трѣсокъ зъ ґонтъ та полила нафтою. То дѣяло ся пôдъ ґанкомъ, огонь бухнувъ изъ самовара, а що на мѣсци було богато трѣсокъ зъ ґонтъ и бочка зъ нафтою, то й заразъ цѣлый дôмъ станувъ въ огни а при сильнôмъ вѣтрѣ перенѣсъ ся и на другі домы. На щастє въ той сторонѣ мѣста були лишь ті домы, що згорѣли. — Въ Коломыи згорѣла дня 5 с. м. часть фабрики нафтовои Франца Вінценца.

— **Живцемъ спаленый.** Въ Берлинцяхъ на Буковинѣ бавивъ ся 4-лѣтный хлопчина, сынъ селянина Ивана Паки, коло комина огнемъ и запаливъ на собѣ одѣжь. Нѣмъ змогли придушити огонь, дитина померла.

— **Сильна туча** зъ блыскавками и громами пересунулась вчера о 6 год. вечеромъ понадъ Львовомъ. Густі чорні хмары насунулись зъ полудневого всходу и стали крутити ся надъ мѣстомъ. У воздусѣ почало клекотѣти и гуркотѣти, а блыскавка за блыскавкою перешивала воздухъ; рѣдко однакожь було видко блыскавки лінієві, а по найбôльшой части обнимали они широку часть неба. Громы були часті, але не дуже сильні. Здаєсь, що туча вже лишь ослаблена надтягнула на Львôвъ и тутъ вылявъ ся дощь такій зливный, що улицѣ перемѣнялись въ одной хвили въ рѣки воды. У Львовѣ не наробила туча нѣякои шкоды, але здає ся, що десь поза Львовомъ мусѣвъ упасти градъ. Може и правду казали ті, що говорили вчера, що та туча єсть „переломомъ весны", бо заразъ по тучи небо стало выпогоджувати ся и нôчь була ясна и тепла, а нинѣ маємо вже красну погоду.

— **До управляючои комісіи** вдовичо-сиротского фонда львôвскои епархіѣ выбрані оо.: Павликôвъ, Пакижь, дръ Іосифъ Левицкій и Ив. Чапельскій зô Львова, о. Грабиньскій зъ Куткоря и о. Билинкевичь изъ Знесѣня. Касієромъ выбрано о. Карачевского, контрольоромъ о. Бол. Петрушевича. Шконтро касы въ кождой порѣ повѣрено оо. Давидякови зъ Тухлѣ и Заяцеви зъ Ходорова.

— **Нещаслива пригода.** При будовѣ мосту на Санѣ въ Перемышли, урвавъ ся минувшои суботы кафаръ, уживаный до вбиваня палѣвъ пôдъ мôстъ и убивъ на мѣсци двохъ людей.

— **Чвôрняки.** Старозавѣтному горожанинови коломыйскому, Мошкови Нусберґерови, принесла сими днями его жѣнка велике щастє, бо повила ажь четверо дѣтей заразъ: одного хлопця и троє дѣвчатъ. Мошко, кажуть, такъ бувъ урадованый тымъ щастємъ, що ажь плакавъ зъ радости розповѣдаючи людемъ о своѣмъ щастю. Мати и дѣти суть доси здоровѣ. Въ виду такого факту не диво, що старозавѣтне населенє Коломыи збôльшає ся такъ скорымъ ходомъ.

— **Подорожь на кони зъ Єгипта до Галичины.** Єгипетска ґазета „Сфінксъ" подала, що дѣдичь зъ Пôднѣстрянъ въ Галичинѣ, п. Явиньскій, вôдбувши ловы въ Туреччинѣ, Малой Азіи, Лібійской пустини, Арабіи и горѣшнôмъ Єгиптѣ, та закупивши кôлька розплодовыхъ жеребцѣвъ для своєѣ оборы, пустивъ ся верхомъ на кони зъ пôдъ пірамідъ Каиру черезъ Арабію, Палестину, Сирію, Малу Азію, Туреччину, Болгарію и Румунію до своихъ добръ въ Пôднѣстрянахъ, беручи по дорозѣ у всѣхъ консулятахъ посвѣдчене часу переѣзду. Теперь доѣзджає вôнъ до Константинополя, де буде мусѣвъ чверть годины ѣхати черезъ Босфоръ пароходомъ. Просторонь зъ Каиру до Дамашку переѣхавъ въ 15 дняхъ, хочь ся часть дороги була найтяжша задля грузькихъ пѣскôвъ пустинѣ и каменистого терену Сиріѣ. Дорога цѣла вынесе около 500 миль и має тревати два мѣсяцѣ. До обслуги принявъ п. Явиньскій собѣ двохъ муринôвъ, котрі на тоту подорожь згодили ся.

— **Завчасу** забрались до роботы угорскі фальшôвники грошей. Якъ звѣстно, на Угорщинѣ суть дуже зручні фальшôвники грошей, котрі фальшують не лишь срѣбні двацятки але й ґульдены срѣбні та дукаты. Отже оденъ зъ тыхъ фальшôвникôвъ въ Сеґединѣ, молодый хлопакъ, взявъ ся вже фальшувати нові грошѣ — короны, котрыхъ ще навѣть нема, бо ихъ не выбили ще монетарнѣ, а навѣть не знати коли ихъ выбють, та удало ся єму отуманити якусь перекупку. Цѣкаве теперь пытанє, чи того фальшôвника будуть судити й за фальшованє грошей, чи лишь за обманьство?

— **Пригода зъ менажерією.** Въ Надь-Шіредь въ Семиградѣ стала ся вчера зъ одною переѣзджаючою менажерією така пригода. Въ наслѣдокъ великои зливы и повени перевернувъ ся оденъ вôзъ менажеріѣ, въ котрôмъ було кôльканацять дикихъ звѣрятъ, и розбивъ ся а богато звѣрятъ мѣжь тыми три леопарды, оденъ пума и кôлка малыхъ розбѣгли ся. Оденъ леопардъ кинувъ ся таки заразъ на якусь жѣнку и мало єѣ на смерть не заѣвъ. Нещасливу, тяжко покусану въ голову, выратували. Жандармы кинулись заразъ за дикими звѣрятами и по довшôмъ часѣ удало ся имъ всѣхъ трохъ леопардôвъ убити, при чôмъ однакожь оденъ звѣръ покалѣчивъ жандарма, але легко.

— **Міліонеръ.** Въ Гамбурзѣ померъ купець Т. Вілле, полишаючи 70 міліонôвъ маєтку, зробленого на кавѣ. Держава возьме 7 міліонôвъ штемпльового вôдъ спадщины.

✝ Посмертні вѣсти.

— **Померли:** у Львовѣ, Катерина зъ Навроцкихъ Горецка, по другôмъ мужу Куриловичева, обывателька мѣста Львова въ 74-ôмъ роцѣ житя; въ Лукавици Іосифъ Слѣповронъ Бараньскій, власт. бôльшои посѣлости въ 26-ôмъ роцѣ житя; Генриха зъ Домарадскихъ Мандльова въ 67-ôмъ роцѣ житя. — Въ Станіславовѣ, адвокатъ дръ Людвикъ Лубиньскій; професоръ семінаріѣ учительскои Иванъ Кубішталь въ 44-ôмъ роцѣ житя. — Въ Радоцинѣ коло Гладишева дня 17 цвѣтня Анна Юрковска, жена дяко-учителя и секретаря громадского Сильвестра Юрковского, въ 39-ôмъ роцѣ житя полишаючи 4 дѣтей сиротокъ. Покойна була загально люблена и лишила по собѣ великій жаль въ громадѣ. Покойници зробили красный похоронъ отцѣ духовні: мѣсцевый Вп. о. Алек. Сѣлецкій, Вп. о. Гнатишакъ зъ Чорного и Вп. о. Волод. Ляховскій зъ Воловця, за що имъ почитателѣ покойницѣ складають на отсѣмъ мѣсци щиру подяку.

ТЕЛЕГРАМЫ.

Вѣдень 10 мая. Fremdenblatt довѣдуєсь, що спôльні Делеґаціи постановлено скликати въ другой половинѣ вересня.

Вѣдень 10 мая Директоръ дубляньскои школы рôльничои Любоменскій именованый звычайнымъ професоромъ рôльництва при краковскôмъ университетѣ.

Берлинъ 10 мая. Подорожникъ африканьскій Куртъ-Елертъ доносить до Voss. Ztg, що Емінъ-паша зовсѣмъ ослѣпъ.

Будапештъ 10 мая. До Budap. Corr. доносять зъ Вѣдня, що на конференціи міністрôвъ пôдъ проводомъ Є. Вел. Цѣсаря ухвалено буджетъ на 1893 р. О переговорахъ обохъ міністрôвъ фінансôвъ въ справѣ кредитовыхъ операцій маючихъ пôдняти ся по ухваленю закона о валютѣ не порѣшено нѣчого. Померлого міністра Бароша має заступити провізорично міністеръ фінансôвъ Векерле.

Петербургъ 10 мая. Директоръ поліціѣ Ґрессеръ дôставъ въ наслѣдокъ запущеня віталіны (нововынайденого лѣку) нечистою шприцою ґанґрены и занедужавъ небезпечно. — Въ пятницю має бути оголошеный указъ царскій зносячій заказъ вывозу вôвса и кукурудзы за границю.

Літтіхъ 10 мая. Вчера вечеромъ арештовано тутъ небезпечного анархіста Пуле и найдено при нѣмъ динамітові набоѣ. Арештовано також и якогось другого анархіста Бройта.

Господарство, промыслъ и торговля.

Цѣна збôжа и другихъ продуктôвъ.

10 мая	Львôвъ	Тернопôль	Подволочиска	Ярославъ
Пшениця	10·—10 25	10·25 10 80	10 15 10 75	10·50 11·50
Жито	8.20—8 50	8 90 9 20	8 80 9·25	9.15 9 55
Ячмѣнь	6·——6·80	6·——7 25	6·——7·05	6 50—8·—
Овесъ	7 10—7 50	6 50—7 15	6 25—7·—	7·25—7·85
Горохъ	6 50 10 —	6·— 7 —	6·— 11 —	7— 12 —
Вика	5 75 6 25	—·——·—	—·——·—	—·——·—
Рѣпакъ	9.50 10·—	11·—12.50	10 90 12 40	11·50 12·50
Хмель	—·——·—	—·——·—	—·——·—	—·——·—
Конюшина чор.	55·—75 —	48 —64 —	45·—65·—	51·—66·—
Конюшина бѣла	50·—70 —	50·—75 —	49 —72 —	55·—76 —
Оковита	—·——·—	—·——·—	—·——·—	—·——·—

ла ся до шафы, де стоявъ маґнесъ. Ото хочь коротенькі примѣры на то, що й сила маґнетична може мати якійсь вплывъ на тѣло чоловѣка.

Наконець мусимо тутъ ще згадати и про маґнетизера Ганзена, котрый зъ кôнцемъ сѣмдесяти а зъ початкомъ восѣмдесяти рокôвъ надавъ гіпнотизмови не мало розголосу. Наводимо его длятого, що й простый шарлятанъ може иногдѣ причинити ся до высвѣтленя правды хочь бы тымъ, що зверне на щось увагу. Ганзенъ заѣхавъ бувъ и до Вѣдня, де мы мали нагоду бачити его представленя гіпнотичні въ погорѣвшôмъ опôсля Рінґтеатрѣ. Вôнъ гіпнотизувавъ тамъ людей, котрыхъ выбиравъ собѣ зъ публики, тымъ способомъ, що казавъ имъ вдивляти ся въ скляный призматъ а загіпнотизувавши ихъ, казавъ имъ ѣсти сирі бараболѣ замѣсть яблокъ, уважати крѣсло за льва и т. д. Мѣжь иншими загіпнотизувавъ вôнъ бувъ — такъ ему бодай здавалось — и одного асистента зъ техніки. Той однакожь лишь удававъ а вôдтакъ вôдозвавъ ся до публики зъ остереженемъ называючи Ганзена простымъ обманцемъ, зъ чого опôсля прийшло до голосного процесу. Цѣлый сей фактъ мавъ ті добрі наслѣдки, що люде учені звернули тымъ бôльше свою увагу на гіпнотизмъ.

(Дальше буде).

Одвѣчальный редакторъ: Адамъ Креховецкій.

ИНСЕРАТЫ.

Зъ друкарнѣ В. Лозиньского, пôдъ зарядомъ В. И. Вебера.